

عنوان مقاله:

بررسی فقهی و حقوقی مسئولیت مدنی اسباب

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی مطالعات اجتماعی فرهنگی و پژوهش دینی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

محمد حسینی - دانشجویی دکتری حقوق خصوص، دانشگاه علامه طباطبائی ره، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در رکن رابطه سببیت بین فعل زیانبار و خسارت وارده، گاهی این رابطه فقط بین یک سبب و خسارت برقرار می شود. این آسان ترین شکل یک دعوی مسئولیت مدنی است که دادگاه ها در برخورد با آن با مشکل خاصی مواجه نیستند. اما گاه نیز عوامل متعدد و گوناگونی در ایراد خسارت دخالت دارند. در این صورت، تعیین سبب ایجاد کننده خسارت از میان عوامل متعدد بسیار دشوار و پیچیده می شود. فقها، حقوقدانان و قوانین موضوعه در ارتباط با این مسئله راه حل های مختلفی از جمله نظریه برابری اسباب و شرایط، نظریه سبب نزدیک، نظریه سبب مقدم در تاثیر و نظریه سبب متعارف یا اصلی را پیشنهاد داده اند. تنوع راه حل ها و اتخاذ شیوه های مختلف از سوی قانونگذار به جای اینکه به حل مشکل دادگاه ها کمک کند مشکل آنها را دو چندان کرده، به گونه ای که در بیشتر موارد منجر به صدور آرای متفاوت در موضوعات مشابه شده است. در حال حاضر به نظر می رسد رعایت برخی نصوص قانونی و نظر مشهور فقهای امامیه اقتضای آن را داشته باشد که در روابط بین اسباب و زیان دیده مسئولیت مذکور از نوع اشتراکی باشد و در روابط بین خود اسباب نیز تقسیم خسارت به طور تساوی به عنوان قاعده عمومی پذیرفته شود و معیارهای دیگری که در برخی مواد قانونی پذیرفته شده، به عنوان استثنا بر اصل به شمار آید و فقط در مورد خاص آن مواد قابلیت اعمال داشته باشد

کلمات کلیدی:

مسئولیت، اسباب، سببیت، تساوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1009987>

